

GERÇEKTEN EMİN MİSİN?

Varlıkların güzelliklerinin panayırda sunulmasını sağlayan aydınlık lambasının batmayacağından... Zifiri karanlıkta kılavuzluk görevini üstlenerek mehtap kandillerini oluşturan nur kandilinin kararmayacağından...

Deryalarda seyreden gemi kaptanlarına yol gösteren yıldızların terk edip gitmeyeceğinden...

Rahmet yüklü bulutların bulunduğu mekânın semalarını terk ederek yağmurun bir gün dinmeyeceğinden...

Şırl şırl akarak gönülleri şenlendiren, hiç bitmeyecek gibi görünmen hayat ırmağının bir gün kurumayacağından...

Senin ihtiyacın olan temiz havayı, başka diyarlardaki kardeşlerinin selamını getiren ve seni diyar diyar gezdiren rüzgarın duruvermeyeceğinden...

Her gün ayaklarının altında ezilen, nebatın tutunduğu, köklerinin yayıldığı pak toprağın aslını kaybetmeyeceğinden...

Dağların heybetini yitirerek kum tanelerine dönüşmeyeceğinden...

Bulutların pamuk parçacıkları ve kar kristalleri halinde yeryüzüne dökülmeyeceğinden...

Deryaların her şeye küserek, sularını arzın derinliklerine salıp, aslını yitirmek için kurumayacağından...

Ağlayarak geldiğin, gözlerini açarak hayretle baktığın yaşamı, istememene rağmen yitirmeyeceğinden...

“Ben olmazsam bunlar olmaz” dediğin işlerin kesinlikle sensiz yapılamayacağından...

Sen olmadığında, dönerek görevini tamamlayan dünyanın duruvereceğinden...

Seslendiğinde, titrediğini sandıklarının, seni yalnız bırakmayarak hep emrinde olacağından...

Sevdanı, acını, mutluluğunu, kalem tutarak yazan, çevrenle paylaşmanı sağlayan parmaklarının bir gün hareket etmeyeceğinden...

Görerek mutluluğunu katmerleştiren gözünün hep göreceğinden...

Hoş ve çirkinleri duyan kulağının hep duyacağından...

Meramını anlatmasını arzuyla sağlayan dilinin hep konuşacağından...

Sürekli atan yüreğinin aniden duruvermeyeceğinden...

Sorumlu olduğun insanlardan, açlıktan çıglıkları semalara yükselenlerin, sessiz kelime katarlarını yüreğinde hissettiğinden...

Taşın suda kaynayarak, günahsız masumların, gözlerinin parlamasını sağlayan yemek ihtiyacını sezebildiğinden...

Yanmayan sobaya, soğuk günlerde ısınmak için kucaklayıp sarılanların yaşadıklarını anlayabildiğinden...

Karanlığın derinliklerinde kaybolan tiz feryatları duyabildiğinden ve bütün bunlara sadrındaki, yüreğindeki ışık kaynağından şualar verebildiğinden, derdin olarak kabul edebildiğinden...

Yaldızlı sözler söyleyerek etrafında pervane olanların her zaman hep yanında olacağından...

Sevgini, gönlünü verdiklerinin bir gün seni terk edip gitmeyeceklerinden...

Bildiğin ve bilmediğim tüm varlıkların senin gözlerinin derinliklerine bakarak vermek istedikleri muştuları, mesajları anlamadığında, hepsinin senden şikâyetçi olmayacağından...

Sınırları ve zamanı nefes sayısıyla belirlenmiş ömründe,

güzel bir yaşam yaşadığından, yapman gereken her şeyi yaptığından... Bir gün
bütün fiillerinin sorumluluğunu
rahatça, huzur içerisinde verebileceğinden..
O gün, "eyvah, ben ne yaptım" deyip pişmanlık
duymayacağından..
Gerçekten emin misin?